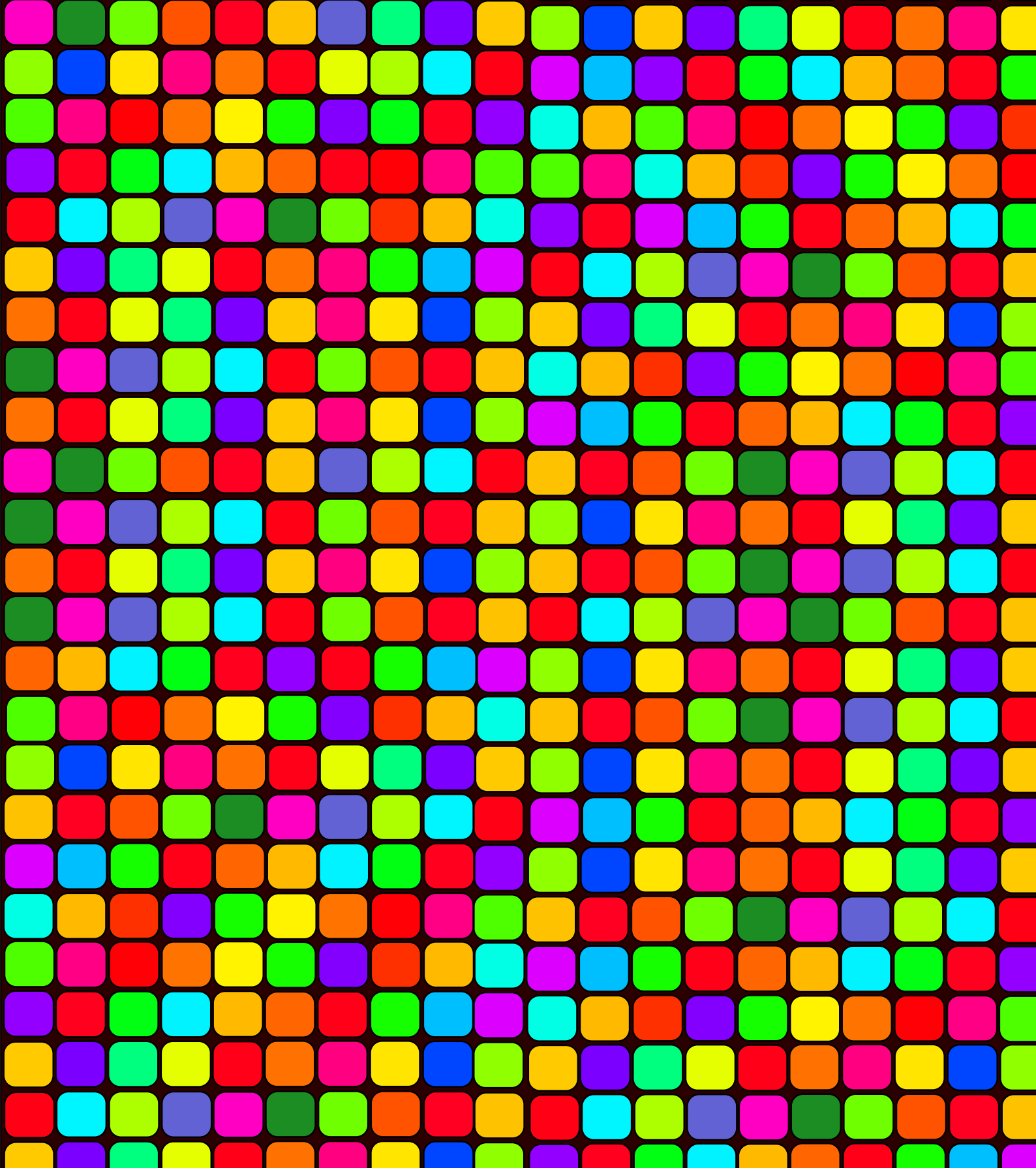

Sössö

2 | 2010
41. vuosikerta

Julkaisija:

Teknillisen korkeakoulun
Sähköinsinööriilta ry

Verkossa: <http://sik.ayy.fi/>
Postiosoite: PL 13000, 00076 AALTO

Päätoimittaja:

Anna Mannila
anna.mannila@tkk.fi

Toimitussihteeri:

Olli Pirttilä

Toimittajat:

Janne Askola
Jussi Ekström
Tapio Haikonen
Olli Pirttilä
Emma Suppanen

Vierailevat:

Juhani Heinonen, Timo
Kerola, Tuukka Koistinen, Jyrki
Luukko, Nora Nupponen, Einari
Näveri, Pirkka Palomäki, Hilla
Pohjalainen, T. E. K. Pärekori

Kansi:

Emma Suppanen

Sisäkansi:

Wappu
Kuvat: Jukka Kakkonen,
Lari Tuominen

Taitto:

Janne Askola
Anna Mannila

Painopaikka:

Painotalo Casper Oy, Espoo

Painos:

800

Palaute ja verkkolehti:

sik-sosso@list.ayy.fi
<http://sik.ayy.fi/sosso/>

Tilaus:

<http://sik.ayy.fi/tilaa-sosso/>

ISSN-L 0785-1707
ISSN 0785-1707 (Painettu)
ISSN 1798-1727 (Verkkolehti)

Norsunluutorni

Kaikki kai muistavat fuksi-Wappunsa. Koko vuosi taisteltiin teekkarin arvonimestä ja vihdoinkin puoliltaöin oli oikeus painaa tupsulakki kutreilleensa. Eräskin Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinööriilta ry:n fuksitoimikunnan puheenjohtaja kuvaili tunnetta "vaikeaksi kuvailla sanoin" (ilmeisesti ihan positiivinen asia).

Paitsi että kaikille se ei mennyt ihan näin. Joka vuosi ainakin meidän killassamme suurin osa fukseista ei saa lakkaa Wappuna. Ja vaikka heistäkin monille fuksivuosi – ja koko opiskeluaika – on ollut hieno kokemus, on silti useita, jotka jäävät joukon ulkopuolelle. Toiset ovat ujoja, toisia taas ei erityisemmin kiinnosta opiskelijakulttuuriin kuuluva ryypäminen, ja jotkut nyt vain haluavat keskittyä opiskeluun. Eikä tämä ole ongelma, jos ihmisellä itsellään ei ole ongelmaa.

Voin kuitenkin kuvitella, kuinka joku ei tunne itseään osaksi yhteisöä, vaikka kuinka tahtoi. Me norsunluutornissamme luulemme tietävämmekin, että kiltatoimintaan voi osallistua kuka tahansa, kunhan vain tahtoo. Mutta ulkopuolisen

silmissä avoinkin teekkaritoiminta voi näyttää pienen ystäväpiirin puuhastelulta, johon on mahdollista enää jälkikäteen liittyä mukaan. Joka ikiseen ihmisyhteisöön kun syntyy sisäpiirin vitsejä ja vieraille käsittämättömiä tapoja toimia.

Ongelmalle voi olla vaikea tehdä mitään: aina fuksiparveen mahtuu ujompi tapauksia, joille on lähtökohtaisesti vaikeaa tutustua uusiin ihmisiin. Tämän takia kiltatoimijoiden pitäisi itse aktiivisesti pyrkiä siihen, että yksikään fuksi ei jäisi yksin, ja toivottaa tervetulleiksi toimintaan vanhemmatkin vähemmän aktiiviset kiltalaiset. Istukaa luennoilla vieraan viereen, puhukaa fukseille ja jakakaa sisäpiirin vitsinne koko kansalle.

Te, jotka ette ole löytäneet joukkoanne vielä: tänne voi tulla. Ei teitä poiskaan ajeta. Niin, ja minä ainakin pelkään vieraita ihmisiä varmaankin enemmän kuin he minua.

Annukka ♥

päätoimittaja

Kuva: Jesse Lyykki

Ps. Jos ei kesätöitä herunut, kannattaa opiskella.

Sisällys

Tutut & turvalliset

Pääkirjoitus 3

Wappu tulee, entäs sitten?

Puhiksen pulinat 5

Jyrki pohtii opiskelun maksullisuutta

Kipparit 7

Näkemiin, fuksit!

HPTMK:n kannanottoja 8

Kansalaisia huolestuttaa moni asia

Opinto 16

Opintotoimikunta tarvitsee sinua

Haastattelu: Seppo Saastamoinen 17

Miksi opiskelijasta kannattaa pitää huolta?

Cooking with Sössö 21

If you ever need to feed 20 people

Äiti! 22

Miten saan sixpackin?

Kulttuuri 24

Kulttuuri kävi elokuvissa

Kolumni: Wappuna pilvessä? 28

Junat ovat myöhässä, koska tulivuori

Kisa ja sarjis 29

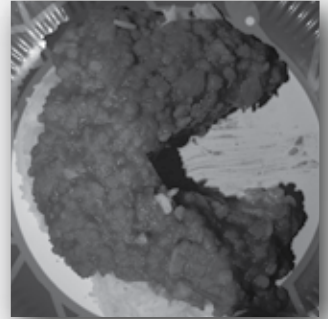
Kuka voitti ja mitä

Shanghai, math,ew ja tapahtumia 30

Tekemistä kaipaavalle

12

21

Wapuksi wiihdettä

Wappu-gallup 8

Kaikenlaisia vappuja vietetään

Jämävitsien kaatopaikalla 10

Sössö, tuo köyhän henkilön Wappu-lehti

Sössö testaa: Alkon halvat 12

Miltä maistuvat Jorma ja Markiisi?

Wappu-sima 13

Tyttö pulputtaa lattialla

Sitä ja tätä

Mitä sähkö on? 12

Elektronien liikettä

Sähkökiltojen yhteistyökokous 18

Dodo

Kotimaan pitkä 20

YTMK paljastaa

Muutama sananen Laosista 26

Kolme sähköteekkaria reissasi muille maille

26

Ilmaiseksi tenttiin!

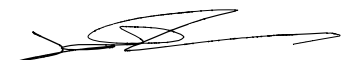
Kuva: Juulia Suvilehto

Ei kiinnosta istua luennoilla eikä käydä laskareissa. Kurssien kanssa tyydyn nykyään mataliin arvosanoihin, kunhan läpi menee. Opintopisteitä on kuitenkin kertynyt myös omaksi yllätykseni keskiarvoa nopeammin. Alan kirjallisuus ja julkaisut sekä uutiset kylläkin kiinnostavat. Laskareitakin tulee tehtyä itsenäisesti välillä jopa ihan mielelläänkin. On kurssissa toki poikkeuksiakin, esimerkiksi signaalien ja järjestelmien laskuharjoitukset sekä piirianalyysi näin pari mainitakseni. Pääosin luennoilla kuitenkin tulee pakostikin tunne, että osaan kyllä lukea nämä asiat itsekin kalvoilta, kun seuraa täyteen ahdettuja powerpointteja, jotka luennoitsija pahimmassa tapauksessa ainoastaan lukee läpi.

Leikitään ajatusleikkiä ja sovelletaan Criss Andersonin ajatuksia kirjasta Free yliopisto-opetukseen. Anderson kuvailee kirjassaan, miten käyttää tuotteen ilmaisuutta tulolähteenä. Ajatusta voisi soveltaa maksulliseen yliopisto-opetukseen vaikkapa seuraavasti: yliopisto-opetus voisi olla maksullista, mikäli tentit pysyisivät ilmaisina. Näin ollen vapaat markkinat voisivat kilpailla virallisen yliopisto-opetuksen kanssa, jolloin opiskelijat ostaisivat hinta-laatu-suhteeltaan parasta opetusta, tai opiskelisivat asiat itse. Olisiko tämä kovin huono asia? Suuri muutoshan se olisi ja kaikki vihaavat muutosta. Kuitenkin markkinatalous ylläpitäisi laatua, kun heikoimmat luennot eivät tuottaisi ja myös muut tahot voisivat kilpailla yliopiston virallisen opetuksen kanssa. Rikkaat kakarat ostaisivat kovalla rahalla tasokasta koulutusta, kuten nykyäänkin – onhan parhaimmiksi arvioituissa yliopistoissa kallis lukukausimaksu. Köyhemmät opiskelisivat lähes kaiken itsenäisesti, mikä ei ainakaan omaa opiskelustrategiaani kovin paljoa muuttaisi.

Mikä saisi minut sitten maksamaan opetuksesta? Mielestäni yliopistotasolla opettajan tehtävänä ei ole pelkästään, jos ollenkaan, kertoa miten asiat ovat. Yliopisto-opettajan tulisi toimia enemmänkin valmentajana, joka tukee opiskelijaa ja antaa virikkeitä opiskeluun ja itsenäiseen ajatteluun. Googlailemalla vaikkapa M.I.T.:n professori Walter Lewinin luentoja: liitutaulun ja käytännön esimerkkien avulla saa paljon aikaan. Ei juurikaan näy täyteen ahdettuja powerpoint-slideja.

Naiivia? Ehkä, mutta sainpahan teidät ainakin ajattelemaan asiaa

puheenjohtaja

Kipparien kumarrus

Homman voisi aloittaa kiittämällä: kiitos fuksit! Juuri muita sanoja ei oikeastaan tarvittaisikaan. Vuotemme on ollut aivan mielettömän mahtava, toivottavasti te, meidän fuksimme, voitte sanoa samaa omasta vuodestanne. Loppu häämöttää jo, ja se on samanaikaisesti kaiken mahtavuuden kanssa myös todella haikeaa.

Ollaan koettu vuoden aikana yhdessä kaikkia mitä mahdollisimpia juttuja... On telttaillu metsässä, matkattu Ruåtsiin, sitsattu, jäynätty ja saunottu! Fuksit, te olette olleet aivan mielettömän mahtavia. Te olette tehneet meidän vuodesta ikimuistaisen.

Välillä on herätty ennen kukonlaulua ja välillä taas valvottu koko yö. On laulettu, tanssittu ja muuten vaan jumpattu. Tärkeintä kaikista, me olemme saaneet tutustua ihan mielettö-

miin tyyppeihin. Nauttikaa viime hetkistänne fuksina kun vielä voitte. Ottakaa kaikki irti fuksi-Wapusta, sen voi kokea vain kerran.

Vuoden huipennus odottaa jo nurkan takana, kun te saatte painaa teekkarilakit päähänne. Se on vuoden kohokohta meille, toivottavasti myös teille.

Olemme ylpeitä teistä!

Teidän fuksikapteeninne,

♥ *Nora ja Eikka*

Tässä vielä miltei täydelliset fuksivuoden aakkoset:

A, aamut,
B, banan, svennebanan
E, Eikka se isompi ja karvaisempi kippari
F, FXQ, mahtavaa oli!
G.
H, Helsinki, sielläkin ollaan välillä pyörity
I, ilo, ootte aina saanut meidät iloisiksi
J, jäynä, ollaan jäynäilty
K, koulu, ootte jaksanu ihan käydä ahkerasti
L, lakki, pian saatte painaa päähän
M, MIR, tempaistiin oikeen kunnolla
N, Nora, se pienempi kippari
O, Oikosulku, käytiin bilettää keskiajalla
R, rakkaus
S, sillis, parasta
T, torremolinos
U, uinti, oli hauskaa
V, voitto, voitettu KIK mm. SIK-KIK turnajaisissa
W, wut?
Y, yök, KIK
Å, åke, KaraÅke
Ä, äiti, tietty
Ö, öööö?

Tästä voit leikata muistoksi fuksikkiparikortin

HPTMK:n kannanottoja

osa 1

Jollei Wappuna ole kuivaa, voiko Wappu oikein tullakaan?

Ulos ikkunasta katsomalla on havaittavissa suuri virhe maailmanjärjestyksessä. Nyt kun Wappu on kaikesta huolimatta päätetty järjestää, täytyy enää saada fasilitetit kuntoon. On enemmän kuin fine, jos Ulliksella on lunta laskiaisen aikaan, mutta Wappuna se ei käy päinsä. HPTMK:n vahva kanta on, että jonkun tulisi tehdä asioille jotain, kunhan se joku emme vain vahingossakaan ole me. Esimerkiksi AYY voisi kylvää suolaa kaikille Wapun kannalta elintärkeille alueille. Täten varmistettaisiin haalarikansan mahdollisuus sammua Ullikselle kastelematta itseään, sillä se olisi kerrassaan ennenkuulumatonta.

Muita mahdollisia ratkaisuvaihtoehtoja on myös tarjolla, esim. TAIK:n opiskelijoiden keskuudessa voisi käynnistää lumi-veistokisan. Veistokseen tarvittava lumi tulisi tietenkin hakea Alvarinaukiolta tahikka muusta kriittisestä pisteestä. Lisäksi tämä saattaisi olla se AYY:n tapahtuma, johon nuo baskeripäiset punaviininlipittäjätkin voisivat kokea omakseen.

Toinen mahdollinen skenaario olisi päällystää kaikki kippupisteet Tietokillan jäsenistöllä hyvissä ajoin ennen Wappua. Heidän mustat haalarinsa imevät lämpöä auringosta sekä lumesta sulavaa kosteutta maasta, ja tuloksena on hyvin alkeellinen aurinkovoimala, jonka tehtävänä on sulattaa lumi pois juhlia häiritsemästä. Tietokiltalaiset lähtisivät varmasti mukaan sankoin joukoin, mikäli heille vakuutettaisiin että näin voi vihdoinkin saada naista. Näillä tai muilla innovatiivisilla ja hyvin modernin Aalto-hengen mukaisilla ratkaisuilla Wappu voisi onnistua vaikka säänjumalat eivät meille suotuisia olisivatkaan.

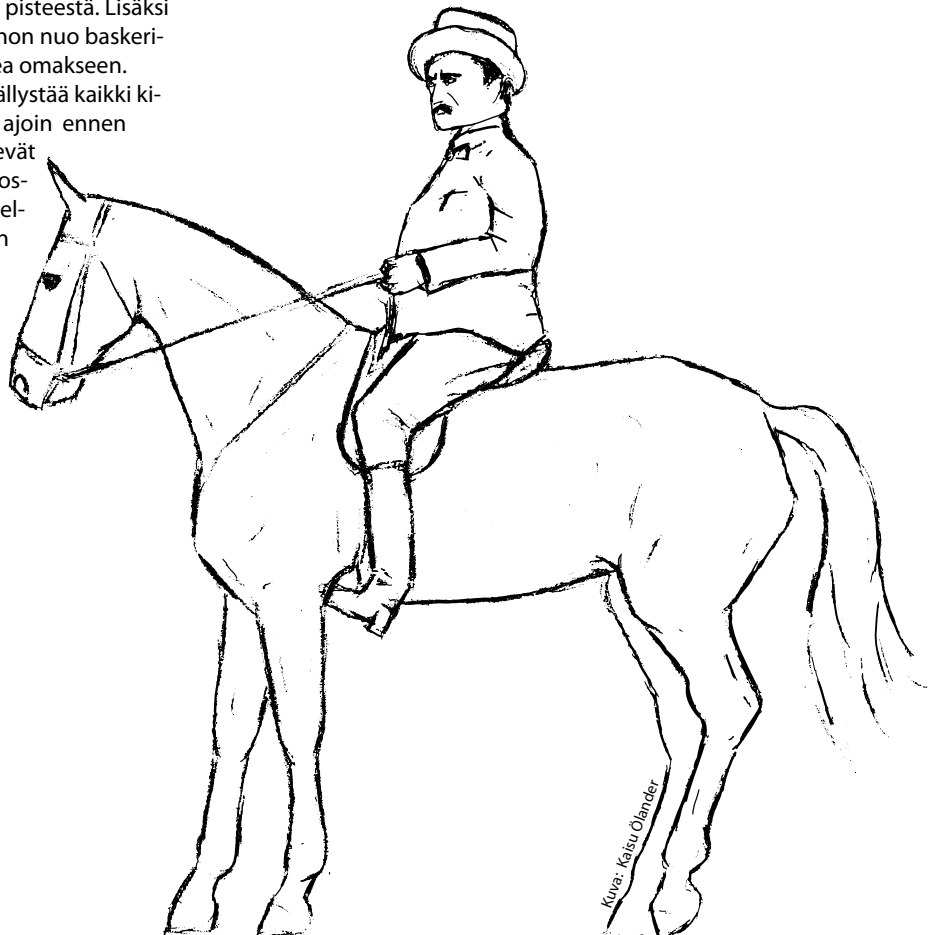
Mikäli tilanteeseen ei saada ratkaisua, aikoo HPTMK lähettää hyvin vihaisen kirjeen Suosikin yleisönosastolle.

Kunnioittaen,
HPTMK:n rakastettu puhemies, innokas vuorikiipeilijä ja rakkauden kapinallinen

T.E.K. Pärekori

HPTMK on innovatiivinen joukko huolestuneita kansalaisia. HPTMK:n jäsenpohja on hyvin laaja, vaikka se rajoittuukin lähinnä SIKkiläisiin. HPTMK:n toiminta koostuu muun muassa kannan ottamisesta päivänpolttaviin kysymyksiin sekä elimistön huolellisesta sisäisestä desinfiaatiosta.

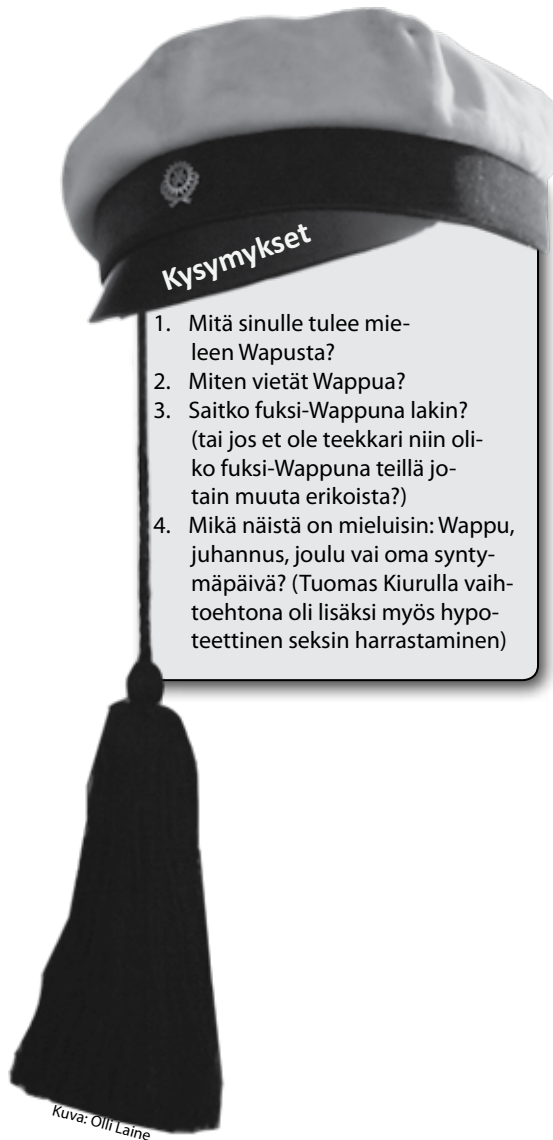
Kannanotot syntyvät hedelmällisten pienryhmäkeskustelujen tuloksena. Perinteinen pienryhmäkeskustelu koostuu yleensä aivomyrskystä, eli niin kutsutusta "brainfartingista". Pienryhmäkeskustelujen tulokset esitellään nelikenttämoodossa HPTMK:n rakastetulle puhemiehelle, T.E.K. Pärekorille. HPTMK kannattaa kaikkea, paitsi niitä asioita, joita jäsenistö kokee tarpeelliseksi paheksua, kuten hitaasti käveleviä ihmisiä.

W! Wappu-gallup

Koonnut: Jussi Ekström, Emma Suppanen

Kaikki tietävät mitä todelliset teekkariaktiivit ajattelevat Wapusta (jos et satu muistamaan olemme ottaneet sen myös huomioon), mutta mitä mieltä tästä tapahtumasta ovat ei-niin-aktiiviset teekkarit tai muut yliopisto-opiskelijat?

- Kysymykset**
1. Mitä sinulle tulee mieleen Wapusta?
 2. Miten vietät Wappua?
 3. Saitko fuksi-Wappuna lakin? (tai jos et ole teekkari niin olisiko fuksi-Wappuna teillä jotain muuta erikoista?)
 4. Mikä näistä on mieluisin: Wappu, juhannus, jouluku vai oma syntymäpäivä? (Tuomas Kiurulla vaihtoehdotona oli lisäksi myös hypoteettinen seksin harrastaminen)

Toffe, EST, 3. vsk.

1. Pesä.
2. Herraskaisesti otan maljaa raittiudelle.
3. JOOOO! (vasta SIK-fuksina toisena Wappuna)
4. Wappu.

Jyrki, Energiatekniikka, 3 vsk.

1. Halpa kuohari, lämmin kalja ja huonot bileet.
2. Juon kaljaa ja käyn huonoissa bileissä.
3. En.
4. Jouluku, parempaa ruokaa.

Kaarlo, Automaatio- ja systeemitekniikka, 3. vsk.

1. Cheerleadingin MM-kilpailut ja jet lag.
2. Lentokoneessa, ehkä ullikselle ehtii iltaapäiväksi, jos on tosi kova jätkä.
3. Tulihaan se joo, sen jälkeen kyseistä on tullut pidettyä kaksi kertaa. Ei meinaan ole kovin tyylikäs tai mukava.
4. Juhannus olisi ykkönen ja jouluku kakkonen. Jussina riehutaan ja jouluku chillataa himassa ja katotaan kun koira piehtaroi lahjapapereissa.

Tero, Lääketieteen ylioppilas, 2. vsk.

1. Kuohuviini, serpentiini ja ihmisvilinä.
2. Koluan läpi ainejärjestön juhlat ja kiertelen Savon kuppilat excula.
3. Salaperäinen vihkimysylimystö toimitti fukseille salamylhäisen sivistykseen vihkimisen, josta kotiin vietiin ylioppilaskunnan tunnusnauha ja yksi jos toinenkin ryyppy.
4. Jos sama meno jatkuu pysyy Wappu mieluisimpana.

Tuomas Haapala, BiolT, 1. vsk.

1. Ensimmäisenä mieleen nousee perinteiset ilmapallot, serpentiini ja kuohari. Tamperelainen teekkari-Wappu Tammerkoskeen dippailuineen ja piknikkeineen on ennestään tuttua, ne nousevat mieleen heti seuraavana. Wappu tuoksuu grillaamiselle. Kahtena viime vuonna ilma on ollut loistava, ja Wappuna on tullut avattua virallinen kesäkausi möyrimällä ulkona koko yön yli.
2. Tänä vuonna saan vertailukohtaa Otaniemen teekkari-Wapusta, joka toivon mukaan vie minut usein myös niemen ulkopuolelle. Järjestettyä ohjelmaa fukseille on Wappu-viikolla monenmoista, mutta suurta osaa pidetään kovasti salaisuutena. Ohjelman ulkopuolella aika menee luultavasti erilaiseen chillailuun, taivasalla jos sää sallii. Valmistaudun pimppaamalla haalarini juhlakuntoon.
3. Saan. Jee! Kokardikin lienee vanhaa mallia.
4. Wappu, se on pisin.

"Isot toimituksessa", EST, 1. vsk.

1. En ole Wappua vielä kokenut, fuksi kun olen, mutta kävin TKK:lla ensimmäisen kerran juurikin Wapun aikaan, ja mieleeni jäi se, että kaikki olivat niin iloisia ja energisiä, että "Otaonnella" on nimensä veroinen. Mielikuvaa vahvistaa se, että Wappuun assosioituvat kevät, valo, aurinko, lintujen paluumuutto ja lukuvuoden oleminen jo ainakin loppusuoralla; melkein ohi.

Wapun tapahtumat ovat kovin hypetettyjä, ja muodostavat sellaista "positiivista" stressiä. Toivon, että tapahtumat vastaavat niistä muodostettuja odotuksia hauskuudeltaan, mutta kaikkea tuota

iloa varjostaa haikeus: tieto siitä, että val-
lan mahtava fuksivuosi loppuu.

2. Toivottavasti ulkona auringonpaistes-
sa lintujen ja kukkasten kera haalareissa
temmeltäen, ja Ulliksella totta kai ylpe-
änä lakki päässä. Aikomukseni on osal-
listua kaikkiin "minunnäköisiin" Wappu-
tapahtumiin, kuitenkin koulua aivan
täysin unohtamatta.

3. Jos saan lakin, siitä ei ole ainakaan
ISOjani kiittäminen. Tavoitteenani on fuk-
sitohtorin tutkinto, mikä toteutunee, joll-
ei mitään odottamatonta tapahdu.

4. Olen kuullut sanottavan, että wappu
on opiskelijoiden joulu, juhannus ja syn-
tymäpäivä samassa paketissa. Joten ei-
kös näin loogisesti/aritmeettisesti ajatel-
len sen pitäisi olla Wappu? Ainakin toivon
niin.

"fat-niGGa", TLT

1. Pienestä pitäen minulle on opetettu,
että wappu on työväen juhla. Vappuun
kuuluvat mielestäni (alkoholiton) sima
ja tippaleivät. Vappuisin mielestäni suo-
malaiset juovat liikaa alkoholia. Join it-
sekin ennen kovat kännit aina vappuisin,
mutta en nykyään enää ole kiinnostunut
semmoisesta.

2. Vuonna 2008 vietin vappuni muut-
tamalla äidin luota pois Otaniemeen!

Vuonna 2009 wappu meni ohi sairastel-
lessa kotona. Olen kuitenkin jo vuodes-
ta 2005 joka vuosi käynyt Helsingin kau-
punginorkesterin vappumatineassa.

3. Fuksivuoden kevään olin sotimassa ei-
kä minulla silloin ollut TKK:n elämä pääl-
limmäisenä mielessä. Tämä on harmit-
tanut jälkeensä. En siis saanut lakkia,
koska en kerännyt lakkiin tarvittavia pis-
teitä.

4. Olen juhannuslapsi ja siksi juhannus ja
syntymäpäiväni eroavat aina korkeintaan
viidellä päivällä. Juhannuksena kaupun-
git autioituvat, joten minusta ehkä wappu
on mieluisampi, vaikka juhannuksenakin
on toisinaan ollut oikein hauskaa!

"D2Sloth", EST, 2 vsk.

1. Ilmapallo

2. Miten sattuu

3. SAIN !

4. Mieluisin päivä on vapaapäivä!

Päivämäärällä ei niin väliä.

"kökke"

1. Nuoruusaikeiden legendaarisen jäätä-
vät överikännit, tosin kyseessä on aina ol-
lut mulle wappu.

2. Wappu on aina omassa kaveripiirissä
toiminu toisena kovana kesänavaustintti-

nä pääsiäisen lisäksi, eli helvetisti kannis-
sä aamusta iltaan x määrä vuorokausia,
nukutaan jos keretään, painetaan ilman
paitaa ympäri kyliä. Teekkaritoiminnasta
irrottauduin ja luultavasti irrottaudun tä-
näkin vuonna, lukuun ottamatta Ullista,
mutta sehän nyt on ihan yleistä perus-
settiä.

3. En saanut.

4. Valinta on aika paha, kuitenkin kaikis-
sa on omat puolensa, paitsi omat synttä-
rit nyt on aika väsynyttä ja jos joulu kä-
sitellään jouluaattona niin ihan paskaa,
mut joulunalus- ja jälkimainingit ovat
tunnetusti varsin loistavaa tinttikaut-
ta. Taidanpa kuitenkin kallistua juhannuk-
seen, joka ei paljon selittelyä kaipaa.

Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinöö- rikilta ry:n fuksitoimikunnan puheen- johtaja Tuomas Kiuru, EST, 2 vsk.

1. Teekkarius ja skumppa.

2. Nautin teekkarikulttuurin helmistä.

3. "Sain".

4. Wappu.

Kuva: Janne Askola

Puujalkavitsit

– jämävitsien kaatopaikalla

Toimittanut: Olli Pirttilä

Puujalkavitsit ovat kautta aikojen toisinaan epäoikeutetusti edustaneet kerrottujen vitsien jämäluokkaa. Sössö haluaa herättää näin Wapun alla tämän oivan taiteenlajin uuten kukoistukseen.

Mykkä kissa on yleensä mauton.

Kaljanjuontikilpailuissa otettiin pitkää aikaa.

Steve Vai kävi paskalla, mitä pöntöstä löytyi?

– Vain paskaa.

Lammasfarmarin kaverit pyysivät tätä oluelle. "Enpä taida keritä", totesi farmari ja lähti kavereineen lähipubiin.

Mielisairaalassa ottamani kuvat olivat pääosin onnistuneita, vaikka joukossa oli muutamia tärähtäneitäkin.

Mistä tietää, että hevoset tykkää pizzoista?

– Ne on aina salamina paikalla!

Naamiaisissa haarniskapukuinen mies oli koko ajan pelti kiinni.

Taksifirman perustamisen perustaksi riittää perustaksi

Arkkitehdille sattui vahinko: oli käytävä vessassa.

Mitä eroa on oravalla ja paistinpannulla?

Mikä on Maajussin veljen nimi?

– Maakari

Suomalainen, ruotsalainen ja norjalainen meni baariin, ja sitten ne käyttäytyi stereotyyppisesti.

– Molemmat kiipeävät puuhun, paitsi paistinpannu.

Mikä on puujalkavitsi?

Puujalkavitsi on lyhyt vitsi, jonka punchline on yleensä niin typerä, että vitsin kehnous luo halutun koomisuuden.

IAET-kassa, mikäs kumma se on?

IAET-kassa on TEKin jäsenten työttömyyskassa, johon voit jo opiskelijana liittyä. Liittymällä varmistat toimeentulosi, jos työpaikkaa ei löydykään heti valmistumisen jälkeen!

Ansiosidonnainen päiväraha on enemmän!

Ansiosidonnaista työttömyysturvaa saat valmistuttuasi, jos olet kassan jäsenyyden aikana työskennellyt 34 viikkoa viimeisten 7 opiskeluvuoden aikana, vähintään 18 tuntia viikossa. Eli jo parilla kesätyöllä ja työsuhteessa tehdyllä diplomityöllä pääset kiinni ansiosidonnaiseen. Työviikot voi siis kerätä pätkissä, eikä työn tarvitse olla omalta alalta.

Kassaan liittyessä tulee olla työsuhteessa ja liittyminen kannattaa tehdä heti ensimmäisen työsuhteen alkaessa. Kassan jäsenmaksu vuonna 2010 on 78 euroa. Jäseneksi liityt lisäämällä IAET-kassan omiin jäsentietoihisi TEKin verkkopalvelussa.

Lisätietoja kassasta ja TEKistä löydät tietysti internetistä.

www.iaet.fi

www.tek.fi

Kysyttävää TEKistä, IAET-kassasta tai mistä tahansa? Käänny SIK:n TEK-yhdyshenkilön puoleen, joka on tänä vuonna Ville Rimali. Kysy Villeltä mitä vaan, Ville vastaa mitä vaan!

Tukea ja turvaa tarjoaa

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Mitä sähkö on?

Teksti: Emma Suppanen
Kuva: Kaisu Ölander

Ylioppilaskirjoitusten oivallinen esseevaihtoehto inspiroi myös toimittaja Emma Suppasen palaamaan abiturientin mielenmaisemiin.

MINÄ ENTIEDÄ MITÄ SÄHKÖ ON. Toki osaan toistaa sen, mitä minulle on koulussa opetettu: Sähkö on elektronien liikettä. Minulle on kerrottu sähkövarauksen olevan alkeishiukkasten kenttämäinen ominaisuus ja sähkövirran tarvitsevan johdinaineen tapahtuakseen.

Toisaalta sähköstä on sanottu, että sillä selitetään luonnon-tieteissä kaikki se, mitä ei muuten osata. Lisäksi on argumentoitavissa, että vaikka tiedämme miten jokin toimii, se ei oikeastaan kerro mitään siitä, miksi se toimii – ei, vaikka keksisimme ilmiölle nimenkin.

Mikäli hyväksymme oman käsityskymme rajat, voimme sanoa ymmärtävämmme sähköstä paljon. Kuitenkin myös oma ajattelumme kuuluu asioihin, joita emme osaa selittää muuten kuin sähkövarausten siirtymällä, vaikka toisaalta kyseisen teorian riittämättömyydestä vallitsee yleinen konsensus. Se on sinänsä helposti ymmärrettävissä, sillä jos olemisemme olisi vain aivojen sähköistä toimintaa impulssien ja välittäjäaineiden muodossa, yksilönvastuuta ei olisi olemassa, mikä taas hankaloittaisi yhteiskuntajärjestyksen ylläpitämistä huomattavasti.

Huolimatta siitä, että oman ajattelunsa – ja muidenkin elin-toimintojensa – aprikointi johtaa vain kehäpäätelmiin ja ikävään tietoisuuteen itsestään, on mielenkiintoista spekuloida korrelaatiota ”kaikki tai ei mitään” -periaatteen varaan rakentuvien aivojen ja ihmisten dualismi-mielitymyksen välillä. Alkeisvaraus voi olla positiivinen tai negatiivinen ja erimerkkisten varausten välille syntyy jännite.

Kulttuurimme kontekstissa vaikuttaa siltä, että sama jako olisi meistä mukava laajentaa asiaan kuin asiaan. Esimerkiksi kaikki omien aivojeni avulla muistamani monoteistiset uskonnot pohjaavat ajatukseen siitä, että on olemassa hyvä ja paha, jotka ovat selkeästi toisistaan erotettavissa. Sama kaava esiintyy länsimaaisessa kirjallisuudessa ja oikeastaan lähestulkoon muodostaa sen.

Jo Tšehov sanoi aikanaan pitävänsä höyryä ja sähköä inhimillisimpinä kuin hyveellisyyttä ja kasvissyöntiä. Siinä missä lähes jokainen aatesuunta sisältää kieltäytymistä jostain – mikä itsessään jo implikoi aina sitä, että ajatus on käynyt mielessä – sähkö edustaa heittäytymistä, edistystä ja teknologiaa. Sähkö on kuin ruoka; kumpakaan ei voi säilyttää pitkään pilaantumattomana. Sivistyksen voidaan ajatella etenevän samaa vauhtia sähköverkon kanssa.

Valitettavasti kuitenkin edes sähköä itsessään ei voi nähdä pelkästään kaksijakoisesti hyvänä tai pahana. Toisaalta sähkö tuo ihmisille aikaa hoitaessaan raskaat fyysiset työt, toisaalta sähkö vie meiltä kaiken ajan tehdessään koko vuorokaudesta valoisan. Salama iskee käytännössä valonnopeudella, mutta sähkön hitaus on nähtävissä vuosittain tie-liikenneonnettomuuksilastoissa. Kuulen, näen ja koen sähkövarausten välitteisten aistieni avulla kaiken minulle tärkeän, mutta teen myös huonoja päätöksiä – joskin harvoin – samoilla aivoilla. Sähköinen viestintä tekee välimatkoista pieniä, mutta alkeisvarauksin selitetty maailma tarkoittaa, ettei mitään voi koskaan konkreettisesti koskettaa.

Näin ollen sähkön olemus laajemmaltikin kuin fysiikantuntien kontekstissa muodostuu kysymykseksi summavaikutuksesta. Ja mikä ettei muodostuisi: sama ideahan toimii myös demokratiassa, jota monet pitävät sangen jalona ja saavutuksellisenä asiana. Yksilökohtainen ratkaisu on kuitenkin subjektiivinen, ja minulle henkilökohtaisesti sähköä on nimenomaan se, että voin huomenna herätä ja olla myös sähköstä aivan eri mieltä kuin tänään. De- ja repolarisoituvathan ne hermosolutkin.

” **Sähkö on kuin ruoka**

” **sähkö vie meiltä kaiken ajan**

Sössö kysyi: mitä sähkö on?

Jottei asia olisi liian yksinkertainen, päätimme selvittää myös kiltalaisten mielipiteen aiheesta, meistä kun kuitenkin tulee sähköän asiantuntijoita. Tässä muutamia tulevan diplomi-insinöörin valistuneita näkemyksiä.

” **Sähkö on sinistä ja se sattuu.**

Sander Toomla

” **Sähkö on: mielenkiintoisia mysteerejä**

Karla Nieminen

” **Sähköä on positiivista ja negatiivista. Positiivista on lämpö ja valo, negatiivista on isku ja lasku.**

Tapio Koivisto

Koonnut: Olli Pirttilä

$$\begin{aligned}\nabla \cdot \mathbf{D} &= \rho \\ \nabla \cdot \mathbf{B} &= 0 \\ \nabla \times \mathbf{E} &= -\frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} \\ \nabla \times \mathbf{H} &= \mathbf{J} + \frac{\partial \mathbf{D}}{\partial t}\end{aligned}$$

Wappusima

Nyt on jo myöhäistä täksi Wapuksi tehdä simaa, mutta ohje tulevia vuosia varten tallennetaan Sössön historiaan.

- 30l kuumaa vettä
- 2kg fariinisokeria
- 3kg tavallista sokeria
- 500g hunajaa
- 500g siirappia
- 5 sitruunaa
- 1 pala hiivaa

Liuota sokerit, siirappi ja hunaja kuumaan veteen viininkäymisastiassa jossa vesilukko. Kun liuos on kädenlämpöistä, sekoita joukkoon hiiva. Lisää sitruunanmehu ja sitruunanpalat.

Anna käydä tasaisessa lämmössä kolmisen viikkoa. Lappoa pulloihin varoen, ettei pohjalla oleva hiiva pääse sotkeentumaan simaan.

Lisää pulloihin sokeria makeutta ja jälkikäymistä varten. Säilytä pulloja noin viikko lämpimässä ja sen jälkeen pistä kylmään. Jos pullot yrittävät räjähtää, päästä niistä paineita hiukan pihalle.

Keskustelupalstoja mukaillen: Janne Askola

Sössö testaa: Alkon halvat

Teksti: Olli Pirttilä

Kuvat: Jesse Läykki

Monimuotoinen raati suunnisti Alkoon ja testasi neljä halvemman pään kastiketta. Yllättävästi suurin osa valinnoista ilmeni olevan täysin juomakelvotonta litkua.

Testikastikkeet

Testiin valitsimme alkoholi/hinta -suhteeltaan mahdollisimman optimaaliset litkut. Hyvin lyhyen harkinnan jälkeen päädyimme valitsemaan testikastikkeiksi seuraavat juomat:

- Gambina (Cocktail, Vermouth & Gin)
- Magyar Fehér Bor
- Markiisi (Väkevä hedelmäviini)
- Jorma (Koktailjuoma)

Magyar Fehér Bor 11,5% 5,59 e

Perinteinen teinivuosien nostalgian nostattaja. HC-punkkarien suosikki yläaste-ajoilta. Puolimakea talousvalkkari, joka tappaa aivosoluja kodissa ja puutarhasa. Poiketen muista testikastikkeista tämä ei ollut juomakelvotonta. Näin järejättömän halvaksi viiniksi erittäin pätevä luomus.

Raadin kommentit:

- Maistaja jää kaipaamaan takapotkua
- Sopii vasta-alkajille
- Menee leikiten alas
- Blast from the past!
- Maistuu käyneeltä omenamehulta
- Ajaton maku tuo mieleen seitsemännen luokan päättäjäiset ja pusikkoon oksentamisen
- Sopii mozzarellapizzan kanssa
- Spraittimainen, makea, vähän kevätkatkuinen
- Boolimainen

Jorma (Koktailjuoma) 15% 5,79 e

Karski nimi on tämän juoman kohdalla hyvin osuva. Omituisen väkevän makui-nen soppa. Raadin tuskanirvistelyt kielivät mielenkiintoisesta makuelämykses-tä. Alkoholipitoisuudeltaan optimaali ranskalaistyyppiseen seitinohueen iltapäiväkänniin.

Raadin kommentit:

- Maistuu pilaantuneelta kirsikalta
- Puklauttava
- Maku kielii tulevan aamun ripulista
- Jos haluat halvalla pahaa niin Jorma on valintasi!
- Maistuu joku yrtti ja pilaantunut hedelmä
- Etiketissä Jarkko Ruutu
- Kiertää mahassa
- Juomassa parasta nimi ja pullon etiketti
- Onko tää lasi pakko juoda tyhjäksi?

Markiisi (väkevä hedelmäviini) 15% 5,99e

Markiisin punainen väri on lupaus seikkailusta. Makuelämys on seikkailusta huolimatta aivan järkyttävän imelä. Tätä tunnelmaa yleensä lähdetään hakemaan Kampin Blipposta, ei juomien joukosta. Toisaalta väkevyys on hintaan nähden kohdillaan, jos joku tätä pystyy hyvin mielin juomaan.

Raadin kommentit:

- En ostaisi omalla rahalla
- Vahvan hedelmäinen
- Aivan kamala maku
- Tarvitsee ison humalan, jos juomasta haluaa nauttia
- Alan mies ei koskisi
- Halpa maku, hedelmäkarkeilla maustettua huonoa viinaa.
- Plussaa aaltohenkisestä etiketistä
- Koomisen pirteä, päähännousevuus noin π
- Maistuu suomenruotsalaisuudelta
- Makea tuoksu, katkero jälkimaku

Gambina (Cocktail, Vermouth & Gin) 21% 7,99 e

Gambina on vahva, vermutin makuinen litku. Ammattilaispiireissä hyvin tunnettu klassinen talouscocktaili. Sisältää hintaansa nähden reippaan määrän alkoholia, vaikkakin maku ei parhaasta päästä ole. Jälkimaku on sen verran tulehtunut, että närästys on melko varma ystävää seuraavana päivänä.

Raadin kommentit:

- Homehtuneen tiskirätin ja sukkamehun sekoitus
- Parasta veneen alla nautittuna
- Maistuu salmiakkijauheelta (Hockey Pulver)
- Kuhmuinen ja hiukan luseva
- Tulee mieleen Danten Helevetin pohjat
- Kolisee kuin keilahallissa
- Pelottaa ennen haistamista ja haistamisen jälkeen. Juomisen jälkeen ei oo kivaa. Itkettää.
- Tarjoilijalla on hyvät tissit

Johtopäätökset

Kun lähdet hankkimaan halpaa ja järeää virvoketta alkon hyllyiltä, kannattaa pysytellä hyviksi todetuissa valko- tai punaviineissä. Jos et ole aiemmin tutustunut halpoihin juomasekoituksiin, niin summamutikassa otettu pullo on hyvin suurella todennäköisyydellä järjetöntä kuraa. Vahvoilla vermut-henkisillä juomasekoituksillakin on toki yleisönsä, mutta ainakaan raadin herkkähipiäisiä jäseniä ne eivät juurikaan lämmittäneet.

Raadin suositus: Magyar.

Raati: Jesse Läykki, Pirkka Palmumäki, Jussi Ekström, Anna Mannila, Kaisu Ölander, Toffe Kauppinen
Tarjoilija: Katharina Jokinen

Opintotoimikunta esittäytyy

Teksti: Marko Seikola
Kuva: Joonas Helistén.

Jos olet aina pohtinut, mikä on halloped tai mitä ihmettä killan opintotoimikunta puuhaa, ei hätää, apua on tulossa. Opintotoimikunta tukee opiskeluasi, mutta tarvitsee sinun apuasi!

Mitä? opintotoimikunta” tekee!

Killan opintotoimikuntaan kuuluu viisi opintokisälliä ja opintomestari. Toimikunta tekee monenlaisia pieniä asioita kiltalaisten opiskelun edistämiseksi. Esimerkiksi joka kevät ja syksy järjestetään kirjamarkkinat, jonne opiskelijat voivat tuoda käytettyjä kirjojaan myytäväksi ja tulla tekemään löytöjä.

Opintotoimikunta koordinoi välikoe- ja tenttikertauksia, pyörittää opintoturkkia keskiviikkoisin klo. 16 eteenpäin huoneessa H302 sekä huolehtii siitä, että sähköntenttejä siirtyy tenttiarkistoon on siirretty satoja uusia tenttejä. Lisäksi mainittakoon vielä, että opintotoimikunta esittää killan hallitukselle killan jakamien stipendien saajat.

Koska opiskelu on rankkaa puuhaa, toimikunta kantaa kortensa kekoon virkistytymisessä. Ulliksella jaamme laskiaistiistaina minttukaakaota sekä Wappuna skumppaa Smökin terassilla. Edistämme myös omalta osaltamme killan suhteita ulkomaailmaan koordinoimalla Energiaa Uudellamaalla -projektiä, jossa kahdeksasluokkalaisten tulevat Vantaan Energian sponsoroimana tutustumaan sähköön, elektroniikan ja tietoliikenteen ihmeelliseen maailmaan 3.-6. toukokuuta.

Halloped on kaikkien kaveri

Killan tehtävä ei ole ainoastaan yhdistää opiskelijoita ja järjestää huippuhauskaita tekemistä vaan myös valvoa opiskelijoiden etua. Tähän tehtävään killan opintotoimikunta sekä ylioppilaskunta valitsevat hallinnon opiskelijaedustajia eli hallopedejä vaikuttamaan eri toimikuntiin.

Kyllä, hallopedit ovat nykyään kahden ällän opiskelijoita! TKY:n käyttämä

termi haloped hävisi nimittäin KY:n käyttämälle termille halloped puolueettomassa tutkimuksessa. Ylioppilaskuntien yhdistyessä haettiin Googlella molempia termejä. Enemmän osumia saanut, eli halloped, valittiin ylioppilaskuntamme käyttöön. Akateeminen tiedonhaku, googlettaminen, siis sujuu myös ylioppilaskuntatoimijoilta. Hallopedien nimet ja yhteystiedot löydät killan sivuilta.

Opintotoimikunta tarvitsee juuri sinun apuasi

Hallopedit ajavat etujamme eri toimikunnissa. Opintotoimikunta haluaa kuitenkin ottaa jatkossa vahvemmin tehtäväkseen yksittäisten kurssien laadun parantamisen vaikuttamalla suoraan kurssien järjestäjien ja tiedekunnan suuntaan. Tähän tarvitsemme juuri sinun apuasi! Ilman

tietoa siitä, mitkä kurssit tökkivät ja miten, emme voi asioita edistää. Mikäli huomaat, että esimerkiksi kurssimateriaali tai aikataulut tulevat myöhään Noppaan, ota asia ensin puheeksi kurssin luennoitsijan ja/tai assistentin kanssa. Mikäli pyynnöstä huolimatta meno ei muutu, ilmoita siitä meille, jotta voimme antaa kollektiivista palautetta. Huomaa kuitenkin tämänkin kolikon kääntöpuoli – on paikallaan antaa positiivista palautetta kun luennoitsija vetää hyvin!

Opintotoimikunnan tavoitat parhaiten lähettämällä sähköpostillallemme viestiä (sik-optmk@list.ayy.fi) tai nykäisemällä toimikuntamme jäseniä hihasta. Kuvamme löydät killan sivuilta.

Nähdään Wappuna Smökin terassilla!

– Opintotoimikunta

Opiskelu ei tarvitse aina olla tylsää. Vasemmalta oikealle: Opintomestari Marko Seikola sekä kisällit Aapo Poutanen, Katarina Sandberg, Salla Köylijärvi, Ville Saari ja Antti Rautiainen

Henkilökunta haastattelu: Seppo Saastamoinen

Signaalien ja järjestelmien jopa legendaariseksi leimattu assari on tuttu useimmille Otaniemen sähkötekkareille, mutta mikä hän oikeastaan on miehiään?

Aloitetaan ihan perusasioista: kuka olet ja mistä tulet?

No, minä olen Seppo Saastamoinen, valmistunut -82. 1997 professori Halme pyysi tänne töihin uudistamaan laboratoriotöitä, ja sille reissulle minä jäinkin. Siitä alkaen olen ollut täällä näissä opetuskuvioissa mukana.

Minkä takia opetusala kiinnostaa?

Varmaan se on verissä. Pienempänä pidin kotona omaa koulua kesälomalla. Ja ehkä sekin, että en ole pelännyt esiintymistä. Kouluaikana jouduin aina kaikenmaailman näytelmiin ja tämmöisiin. En tiedä mikä se on, kai se on jotenkin verissä.

Saastamoisen intohimo opetusta kohtaan kuuluu hänen puhuessaan opiskelijoista ja tiedekunnasta: haastattelun aikana hän kertoo monista tiedekunnan projekteista opiskelijoiden pääainevalintojen ja valmistumisen helpottamiseksi. Tällä hetkellä hän käy yliopisto-opettajan koulutusta. Opintoissaan hän on tehnyt kyselyä opinnoista valmistuineille.

Ylipäättänsä ihmiset ovat tykänneet meidän opetuksesta, ei sieltä yhdestäkään paperista noussut, että esimerkiksi joku fysiikan opinto olisi ollut turhaa. Ei sitä varmaan tässä opiskeluaikana hoksaa, vaan vasta työelämässä.

Miksi opiskelijasta kannattaa pitää huolta?

Jos meilläkin tätä valtakuntaa halutaan pitää pystyssä, niin onhan täällä oltava osaavia ihmisiä. Se on sitten meidän tehtävä tehdä hyviä ihmisiä, eihän niitä synny muuten ellei opiskelijasta huolta pidetä.

Haastattelun aikana Saastamoinen toistaa muutamaankin kertaan, ettei täällä ole tyhmiä opiskelijoita, varsinkin kun puhe kääntyy opintojen etenemiseen tai opetusmetodeihin.

Eihän tänne tyhmit pääse.

Minkä takia ihmisen pitäisi hankkia yliopistokoulutus?

Minusta se on Suomen kannalta ihan sama, että ihmisellä on joku tutkinto tai taito takana. Minulla on kolme tytärtä, en minä ole ruvennut niitä patistelemaan, että pitäisi tulla Otaniemeen väkiselä. Joku vuosi sitten Insinööriliiton puheenjohtaja puhui, että kun ammattikorkeakoulussa insinööriin sissäännotot kasvavat, niin tätä vauhtia meillä on miljoona insinööriä. Kuinka moni niistä on sitten työttömiä? Onhan tämä sellaista siistiä sisätyötä, ja aika todennäköisesti palkka on parempi kuin jossakin muussa. Onhan tämä tietysti sivistävääkin. Ja joillekin meistä sopii tämä ilmapiiri.

Minkä takia opiskelijan kannattaa opiskella elektroniikkaa ja sähkötekniikkaa tai tietoliikennettä?

Yksi tekijä on se, että tämä elektroniikka ja sähkötekniikka on yksi Suomen vahvimpia tukijalkoja. Jos halutaan, että Suomessa pysyy se tietotaito, meidän pitää itse kouluttaa alan asiantuntijoita. Kun asiantuntijat menevät muualle, tuotantokin menee. Väittäisin, että yksi diplomi-insinööri elektroniikka- ja sähköteollisuudessa luo monta sataa työpaikkaa välillisesti.

Mikä alassa on mielenkiintoisinta?

Ehkä se, että kehitys on aika hurjaa, ainakin tlt-puolella. Sitten toinen on, että kun

puhutaan kestävästä kehityksestä ja tällaisista arvoista, niin näillä meidän tietoliikenne- ja sähkötekniikkaratkaisuihin on aika paljon edesautettu, ettei energia kulu. Esimerkiksi sinulla on tuo kännykkä, alkuun se söi akkua ihan hirveästi, mutta nythän se pysyy viikkotolkulla hengissä. Jos samalla tavalla suunniteltaisiin kaikki, ei tarvittaisi niin paljon energiaa.

Opintojensa kanssa enemmän tai vähemmän taistelevia Saastamoinen neuvoo olemaan aktiivisempia ja toistaa, ettei täällä tyhmiä olekaan.

Jos joku kurssi ei suju, voisi käydä konsulttoimassa assistenttien luona.

Joka laitoksella on myös opinto-ohjaaja auttamassa ammatinvalintakysymyksissä. Saastamoinen myös vinkkaa, että palautetta voi antaa jo kurssin aikana.

Kun kuitenkin samassa veneessä ollaan. Se on vähän myöhäistä, kun Oodi-palautteessa ruvetaan lätkimään arvosteluja, se kurssi on jo ohi. Siinä mielessä olisi hyvä, jos killalla olisi edelleen halua, kun joinakin vuosina on ollut sellainen kurssipalauteryhmä. Varsinkin jos jotkut kurssit todetaan hankaliksi nuorten keskuudessa, olisi hyvä olla sellainen 3-10 opiskelijan ryhmä kurssin kehitystyössä mukana.

Vapun varalle Saastamoisella on suunnitelmassa viettää rauhallista perhepiirissä.

Ei ole näillä näkymin mitään riemujuhlaa tekeillä, tupsulakki päähän ja kaupungille ihmettelemään.

Kuuntele 40 minuuttia pitkä haastattelunauha kokonaisuudessaan osoitteessa <http://sik.ayy.fi/sosso/>

Sähkökiltojen yhteistyökokous lappeen Rannassa

Kuvat: Elina Luttunen

Muun killan kohkatessa KP:stä lähti kolme sankaria kohti lappeen Rantaa tavoitteenaan valloittaa Skinnarilan maastot. Mitä tämä kolmen päivän ja kahden yön mittainen (tu)ristiretki heille tarjosikaan?

Hei Dodo-sorsa, olet kadonnut keskellä yötä,
räpylöitteesi läpse vaimeni lähtösi myötä.
Hei Dodo-sorsa, jäi karttasi yöpöydän alle,
sinun pelkään eksyvän yksin maailmalle.

Torstaiaamun valjetessa kaksi seurueemme jäsentä jätti Otaniemen vielä hiekoitushiekasta rahisevat kadut taakseen lisääntyäkseen Kouvolassa. Matka taittui joutuisasti, tarkemmin ottaen C2:sen vauhdilla. Pienen hiprakan jo iskiessä päälle laskeuduimme onnistuneesti paikallisen ylioppilastalon parkki-paikalle, jossa valitsimme Koskenkorvan kuohuja kuunnellen suunnaksemme yliopiston tilat. Hieman harhailtuamme olimme eksyneet sähköinsinööriilta Sätkyn lukitun kiltahuoneen oven ulkopuolelle. Tästä sisuuntuneina seurasimme ystävällistä neitokaista kohti seikkailumme päänäyttämöä, kellaria.

Tiedätkö että, kohta on syksy ja halla,
yöt ovat liian kylmiä kaikkialla.

Ajoituksemme oli mitä mainion. Ystävälliset isäntämme varmistivat heti, ettei nestetasapainomme ollut päässyt järkkymään rankalla matkallamme, ja ringin ollessa tarpeeksi pieni kenenkään suu ei päässyt varmastikaan kuivumaan. Ringin suurentuessa, tamperelaisten ja oululaisten vähitellen liittyessä joukkoomme hauet lähtivät käsistä rivakkaan tahtiin. Teekkarit tutustuivat toisiinsa.

Hei radiot ja töllöt, etsintäkuulutus eetteriin,
saa muuten Dodododododo haulin höyheniin.

Ilman, tai ainakin mielen, pimentyessä voimamme kasvoivat hui-maa vauhtia. Lentokykyä ei kuitenkaan ollut kenellekään suotu. Tämäkin tuli erään niin sanotun ”iskuryityksen” yhteydessä saunassa kokeiltua. Muistoiksi jäi vain mustelmat kummallekin sekä jotain muuta. Hampaiden tylsyttyä ilta olikin enää sisar hen-to valkoisten esiinmarssia vaille valmis.

Hei Dodo-sorsa, on höyhen pehmeä, hellä,
se kutittaa kun sitä pyöritän kämmenellä

Aamupatongin ja Kornerin lämpimien Adidasten jälkeen vuoroon astui opastettu turistikierros, jonka aikana käytiin läpi kuu-luisimmat nähtävyydet, kuten Armatuurin ja Sätkyn kiltahuoneiden salat. Kiinteää ravintoa saatuamme olimme valmiina lähtemään kalaan. Paikalliset eivät kuitenkaan olleet huomanneet apajiansa sijaitsevan hiekkakentällä, ja näin hauen narraus suoritettiin kyykäten. Ja kalaahan tuli reilusti.

Hei Köyliön pöllöt, oletteko kuulleet Dodosta?
On kadonnut Dodododododo lintukodosta.

Virkistävän ja urheilullisen iltapäivän jälkeen oli aika kääriä hihat ja jakautua työryhmiin. Puheenjohtajat, fuksi- ja yritys vastaavat sekä projektien vetäjät sulkeutuivat omiin oloihinsa kertomaan

ja kuulemaan kilttojen kuulumisia. Juttua riitti, ja paperin loppuessa asioita pistettiin ylös milloin mihinkin läheltä löytyvään kirjoituskelpoiseen alustaan. Tästä alkoikin varsinainen kokous, jossa illan aikana esityksiä sateli, eikä ehdottelujakaan unohdettu. Perinteisten kohtien 0 (muuttui illan saatossa 0,04:ksi) ja 0,33 seuratessa toisiaan saatiin kokous lopulta julistettua lailliseksi ja päätösvallattomaksi.

Hei Dodo-sorsa, tunnen viileän tuulen,
ikäväin sinua, huoli jo painaa mieltä.

Muutaman vilautuksen jälkeen asialinjallekin jouduttiin pakon sanelemina ja näin ollen työryhmien saamat tulokset pantiin pöydälle. Välillä kiivaaksikin yltynyt kiistely rahanker(j)uun nimestä sekä muista päivänpolttavista asioista (mm. ulkkareiden asema killoissa) vaihtui, useammin kuin kerran, takaisin kohtiin 0,04 ja 0,33. Lukuisten kokoustaukojen ja tanssilattialla pyörähtelyjen jälkeen kokous eksyi ties monennettako kertaa saunaan, minkä jälkeen jouduttiin vaihtamaan muistivuotojen takia kokouksen sihteeri ja puheenjohtaja. Tätä hyväksikäyttäen uusi puheenjohtaja kellon jo käydessä kolmea yllättäen päätti kokouksen ja näin juhlakansa saattoi siirtyä lopullisesti tanssilattian puolelle. Musiikin hiljettynä seuraavana aamuna teekkarilauma kiitti järjestäjiä ja suunnisti kotia kohti.

Keinussa istun ja yhtäkkiä kuulen
tuttua läpsettä, kaakatusta pihatieltä.
Se on Dodododododododododo
dodododododododododo dodododododododododo.

– Hjortron ja mr. Sauna,
sekä hengessä mukana Pingu & Dodo

Kotimaan piikitkä

Teksti ja kuva: Timo Kerola

Kotimaan pitkä 2010 oli nimensä mukaisesti tänä vuonna hyvinkin pitkä: kolme yötä kestänyt eppinen bussiseikkailu koettelikin osallistujien kestävyyttä usealla tavalla.

2010

Matkamme halki uljaan kotimaamme alkoi varhain keski-
viikkoaamuna jo ennen kahdeksaa. Tummaan pukuun
ja erinäisiin hauskuutusvehkeisiin pukeutuneet mat-
kailijat pääsivätkin ensimmäiselle yritysvierailulle heti var-
tin päästä matkalle lähdöstä. Espoossa sijaitseva Espotel, jon-
ka henkilökunta koostuu lähinnä vanhoista sähköteekkareista,
viihdytti matkailijoita voileipien ja esitelmän lisäksi mukavan-
pirteillä ja iloisesti vilkkuvilla ledeillä.

Pääkaupunkiseudulta päästyämme suuntasimme
Jyväskylään. Tuulimyllyesitelmän jälkeen majoittauduimme
paikalliseen työväentaloon, joka patjoineen ja tanssivine seni-
oreineen tarjosi mainion illanvieton. YTMK:n kokkaamien gour-
metruokien voimilla SIK valloittikin myös lähellä sijaitsevan
Jyväskylän keskustan ja sai paikallisetkin mukaan hauskanviet-
toon.

Kuvassa puheenjohtaja Luukko sekä yrityssuhdemestari Rekola

Aamulla virkeät matkailijat jännittivät seuraavaa määrän-
päättä, joka oli aikaisemmin ollut huippusalainen. Bussimme
suuntasi kohti Oulua, tuota pohjoista kainalokaupunkia jossa
lymyili myös kanssateekkareita! Accenturen tarjoamien juoma-
pullojen (ja niiden sisällä olleiden nesteiden) voimilla EXQ-karja
selvisi huikeasta etapista. Oulussa odotimme paikallisia sähkö-
teekkareita, jotka saavuttuaan tarjosivat meille runsaat ja oh-
jelmantäytteiset sitsit, jotka eivät jättäneet ketään kylmäksi tai
nälkäiseksi.

Loppu lähestyy

Elettiin perjantai-aamua ja EXQ-karja heräili ouluisesta yön-
viettopaikastaan. Aamun yritysvierailu toi siihen mennessä par-
haiden voileipien lisäksi hauskoja kännykkäleikkejä, kun vierai-
lijat pääsivät kokeilemaan Digian kännykkäsovelluksia.

Oulusta suuntasimme kohti lisaalmea, jossa sijaitsee maa-
ilmankuulu, supisuomalainen kaiutINVALMISTAJA Genelec.
Valtaosa matkailijoista kuitenkin joutui poistumaan mahtavalta
vierailulta hieman masentuneena tietäen, että tuskin koskaan
pääse kuuntelemaan yhtä hyvälaatuista musiikkia. Genelecin
auditorio läheni akustista täydellisyyttä ja lisäksi ääni tuli maail-
man parhaista kaiuttimista.

Lisäksi Genelecin esittelijä lähti matkaamme etelään päin!

Logististen ongelmien vuoksi jouduimme viettä-
mään kolmannen yön samassa paikassa kuin ensimmäi-
sen eli Jyväskylässä. Matkalaiset valloittivat totuttuun tapaan
Jyväskylän. Seuraavana päivänä bussissa näkyi jo takana oleva
pitkä taival. Onneksi lievitystä suurimpiin tuskiin toi SIK:n tarjo-
ama kylpylävisiitti.

Pestyinä ja taas-niin-iloisena EXQ-karja suuntasi koh-
ti viimeistä määränpäättä Otaniemeä. Pääsimme takaisin
Otaniemeen: loppu hyvin, kaikki hyvin!

KIITOS KAIKILLE MAHTAVASTA KP-STÄ!

-YTMK

Cooking with Sössö, part two

Food for dinner

Recipes: Anna Mannila, Venla Pouru

Photos: Janne Askola

Appertizer: Goat's cheese salad

two kinds of salad (for example iceberg and rocket salad)

cantaloupe melon

goat's milk cheese

pine nuts (roasted) (pinjansiemeniä)

balsamic vinegar

Wash the salads and chop the melon. The pine nuts are best roasted just before serving the dish. Add balsamic vinegar according to taste.

Main course: Red lentil stew and rice

1,25 l red lentils (punainen linssi)

2,5 l water

5 onions

15 tomatoes

10 tablespoonfuls of cooking oil

5 teaspoonfuls of cumin (juustokumina)

enough of red chili

5 teaspoonfuls of turmeric (kurkuma)

salt

enough garlic

enough rice

Chop the onions and the garlic and fry them however you please. Mash the tomatoes. Make sure to remember to boil the rice too. Rinse the lentils and boil them until they have swollen. Add the tomatoes and the spices, oil and last the garlic and the onions. Enjoy!

All of these recipes are for ~20 people and were tried out by the editorial staff.

Dessert: White chocolate mousse

5 egg yolks (keltuainen)

2,5 dl of sugar

15 tablespoonfuls of orange juice

1 kg of white chocolate

500 g of quark (maitorahka)

1 l of whipped cream

Boil the egg yolk, sugar and orange juice. Stir them so that the egg doesn't coagulate. Melt the chocolate in a kettle and add it into the mix of sugar and yolk. Add the quark. Whip the cream and add carefully. Put the mousse into cups and let it stiffen in the fridge for at least an hour.

Kysy, äiti vastaa!

Kevät on jo pitkällä, ja Wappukin huhuilee jo ihan kulman takana. Äidinkin ajatukset harhailevat jo Ullanlinnanmäen piknikissä, mutta aikaa on löytynyt myös lukijakysymyksiin vastaamiseen. Tämänkertaiset neuvot on valittu niin Wapun rientoja kuin wapun jälkeistä elämänsikin silmällä pitäen, eikä elämän suuria kysymyksiäkään ole unohdettu. Hyvää Wappua kaikille äidin lukijoille!

Miten saadaan sixpack?

– Tämän kysymyksen kohdalla jouduin hetken miettimään, tarkoitatko six-packillä juomien pakkaustapaa vai vatsalihaksia. Mikäli tarkoittit ensimmäistä, Otaniemen Alepa palvelee sinua osoitteessa Otakaari 15 ma-la klo 07-23 sekä sunnuntaisin klo 10-23. Sieltä löytänet haluamasi sisältöisen sixpackin (huom! alkoholijuomia myydään vain klo 09-21). Muista ottaa rahapussi mukaan.

Toivottavasti kysymyksesi kuitenkin liittyi rantakuntoon pääsemiseen. Timmin keskivartalon saaminen vaatii liikunnan lisäämistä ja jossain tapauksissa myös painon pudottamista. Parhaat painonhallintaohjeet saat lääkäriltäsi, ja vatsalihasten treenaamisessa sinua auttaa esim. twohundredsitups.com. Näkyvien vatsalihasten saamisesta äiti ei mene takuuseen, mutta vahvasta keskivartalosta on iloa käytännössä kaikissa urheilulajeissa, ja lisäksi se pitää ryhdin kasassa. Äiti suosittelee!

Äiti, miten voi saada sattumaan vähemmän (ettei sattuisi niin paljon)?

– Oletan, että tarkoitat sattumisella fyysistä tai henkistä kipua (sattumisella kun voidaan tarkoittaa myös osumista, mutta miksi ihmeessä haluaisit ohjeita huonommin osumiseen? Senkun lakkaat yrittämästä!).

Ikäväkseni minun on kerrottava, että kipu kuuluu niihin elämän ”kaupanpäälisiin”, joista joutuu maksamaan, vaikkei niitä edes haluaisi. Kaikesta kivusta ei siis koskaan pääse eroon, mutta sitä voi kyllä vähentää ja joiltain osin myös lievittää.

Sekä fyysiseen että henkiseen kipuun auttavat hyvät yöunet ja lämpimät ihmissuhteet, joissain tapauksissa myös käynti lääkärissä. Kivun aiheuttajaa voi myös yrittää vältellä, mutta kuten sanottu, kipu kuuluu elämään. Toivottavasti sinua kuitenkin lohduttaa tieto siitä, että aika paikkaa useimmat murheenkohdat.

Äiti, miten tehdään täydellinen booli?

– Valitettavasti täydelliseen booliin ei ole olemassa yksittäistä ohjetta, on vain täydellisesti tiettyihin tilanteisiin sopivia booleja.

Boolin valmistuksessa täytyy ottaa huomioon juoman haluttu vahvuus, maku sekä juojien määrä. Boolisi ja vieraittesi juhلاميeli voi olla lopullisesti pilalla, jos yksikin näistä osa-alueista on pielesä (puhumattakaan tilanteesta, jossa äklönmakea, tuskin siman vahvuinen litkusi loppuu jo kolmannen vieraan kohdalla).

Hyviä booliohjeita löydät drinkkikirjoista sekä internetistä, täydellisiä niistä saat säätämällä lopullisen vahvuuden ja maun itse. Muista jääpalat!

Pohjaan palanut ruoka irtoaa kattilasta kiehauttamalla siinä vettä ja pyykinpesuainetta. Keitoksen sekottamisessa voi käyttää apuna likaista tiskiharjaa.

Miksi äidin tekemä pannari vaan on niin paljon parempaa kuin muiden?

– Oikeasti äidin tekemä pannari ei välttämättä ole yhtään sen parempaa kuin jonkun vähemmän äidillisenkään henkilön tekemä, mutta äidin kokkausten kehumisessa on tiettyjä etuja: ruokahuolto pelaa vastaisuudessakin, vaatteet tulevat puhtaiksi kuin itsestään ja hyvältä tuurilla eteiseen saattaa ilmestyä uusi pari kenkiä vuodenajan vaihtuessa.

Kehumalla äitisi pöperöitä tulet tukeeksi myös omaa hyvinvointiasi, joten ei ihme, että äipän pannarin on tullut sinulle täydellisen pannarin malli. Kehu siis jatkossakin, äitisi on kiitoksensa ansainnut.

Äiti, miksi minä olen?

– Sinä olet, koska äitisi ja isäsi pystyivät. Toisaalta sinä olet myös siksi, että sinä olet pystynyt, sekä koska ympäristö on tarjonnut sinulle mahdollisuudet pystyä. Tämä on merkittävä seikka, sillä jokainen ei, nimenomaan ympäristöllisistä syistä, pysty tai edes halua pystyä: kaikki eivät ole niin pitkään kuin keskimäärin pystyttäisiin, ja osa on jo luovuttanut. Toivottavasti sinä kuitenkin haluat pystyä vastedeskin.

Miksi se on keltainen, ja saako sitä syödä?

– Se on keltainen, koska se heijastaa keltaista valoa (n 580 nm) ja absorboi muita aallonpituuksia, ja koska aivosi tulkitsevat silmiesi näkemän keltaiseksi.

Minun puolestani saat kyllä syödä sitä, jos tahdot. Järkeväähän se ei välttämättä ole, mutta jos olet epävarma, kokeile ensin kaverilla.

Voit lähettää äidille mieltäsi painavia kysymyksiä osoitteeseen aiti89@luukku.com.

Kuva: Janne Askola

Matkan varrella

Teksti: Tuukka Koistinen

Kuvat: Joni Orponen

Kulttuuria tapahtuu jatkuvasti killassa ja sen ulkopuolella. Kuinka kulttuuritoimikunnan vuosi starttasi tällä kertaa, ja mihin tästä voisi edetä?

Kevään koittaessa ja Wapunkin lähestyessä on hyvä pysähtyä hetkeksi katselemaan, mitä kaikkea on tullut tehtyä. Kulttuuritoimikunnan touhukas taival käynnistyi nykytaiteen siivittämänä, kun pieni mutta sitäkin tehokkaampi iskujoukko jalkautui Kiasman käytäville. Norjalaisen **Olav Christopher Jenssenin** värikäs ja graafinen Panorama-näyttely sai mielikuvituksen lentämään, eikä nykytaide jäänyt vain muka-taiteeksi.

Nykytaiteesta kiinnostuneiden ja itseasiassa kaikkien muidenkin kannattaa seurata Kiasman keväistä tarjontaa, sillä esimerkiksi suurikokoiset tuoksukuplat ovat varmasti vähintäänkin mielenkiintoisia ja kokemisen arvoisia näyttelykohteita. Kannattaa myös muistaa, että kuukauden ensimmäisenä keski-
viikkona pääsee Kiasmaan ihan ilmaiseksi.

Vähemmän korkeaa kulttuuria tarjoi-
li monipuolinen kattaus maamme stand up -koomikoita, joiden koekaniineiksi uskaltaudumme Manalaan. Hauskuuttajien treeni-ilta tarjoi kaikkea vaivaannuttavan huonoista vitseistä hervottoman hauskoihin sivalluksiin, kun lavalla uusia juttujaan kävi testaamassa niin ensikertalaiset kuin eturivin koomikotkin. Yhden tasokkaimmista seteistä taisi tällä kertaa vetää lon-
tooksi huulta heittänyt **Zoë Chandler**

Suut makiaks

Ruokakulttuuria killan syviin riveihin kylvettiin ensi kertaa Jämät herkuiksi -nimen alla, kun kaappien perukoilta kaivetut einekset muutettiin herkulliseksi ateriaksi. Pelailun ohella maukas soijamakaronilaa-
tikko pinjansiemenillä katosi ketsupin ja peston siivittämänä parempiin suihin, ja erilaisia pannukakun päällisiä testailtiin suklaan, appelsiinimarmeladin, Domino-
keksien ja kookoshiutaleiden muodossa.

Vielä astetta makeammaksi vedettiin Vantaalla, kun parikymmentä herkuttelijaa tutustui suklaan ihmeelliseen maailmaan Fazerin tehtailla. Nyt jo perinteikäs

herkkuexcu sai tällä kertaa ennätysmäärän vaihto-opiskelijoita mukaan, ja suomalainen suklaa tuntui tekevän kauppansa kansalaisuudesta riippumatta. Tehtaalta palattiin jälleen hymyssä suin enemmän tai vähemmän herkuilla varusteltuina.

Elokuvia jokaisen makuun

Elokvien ihmeelliseen maailmaan uppouduttiin jälleen Kinopolin pimeydessä, kun leffamaraton tarjosi kiltalaisille viihdettä PoTan jälkimainingeissa. Eniten kiinnostusta tällä kertaa herättivät klassikko *Memento* sekä veikeän vinksahantut *In Bruges* (*Kukkoilijat*).

UusiinulottuvuuksiinmatkattiinpuolestaanTennispalatsissa, kun **Tim Burton** herätti omintakeisella tyylillään henkiin Ihmemaan värikkään hahmokaartin 3D:nä. Liisan ja hänen ystäviensä seikkailuista voit lukea lisää oheisesta arvostelusta.

Kevät toi, kevät toi kulttuurin

Wappu tuo tullessaan taatusti paljon tekemistä ja kokemista, mutta perinteisten Wappu-rientojen ohella kannattaa pyhittää hetki jos toinenkin kaikenlaiselle kulttuurille. Me kulttuurivastavat pyrimme pitämään huolen siitä, että mielekästä viihdyketä olisi tarjolla mahdollisimman moneen makuun.

Tästä huolimatta ei kuitenkaan kannata tyytyä ainoastaan meidän ideoihimme, vaan ottakaa ohjat välillä omiin käsiinne ja tehkää kulttuuriretkiä myös omalla ajallanne! Jos kulttuuriseuraa ei tahdo löytyä tai haluatte muidenkin kokevan jotain upeaa, niin huikatkaa meidän suuntaan, ehkä sitten yhteistuumin saadaan järjestettyä uusia huikeita elämyksiä.

Kaikki kulttuuria läheisesti tai vähän etäisemminkin liippaavat ideat ovat enemmän kuin tervetulleita, sillä kulttuuritoimikunta matkaa kiltalaisten kanssa mielellään myös tuntemattomille vesille kokemaan ja näkemään, mitä kaikkea kulttuuri voi olla.

Liisa Ihmemaassa 3D

Teksti: Tuukka Koistinen

Kulttuuriretki kolmanteen ulottuvuuteen herätti lapsuuden muistot henkiin valkokankaalla, kun Liisa palasi Ihmemaahan.

Helena Bonham Carter Herttakuningattarena

Liisa on kasvamassa työstä naiseksi, mutta hänen kohtalonsa tuntuu olevan päätetty hänen puolestaan; Tuleva puoliso sen kummemmin kuin tämän perhekään ei vaikuta järin kiehtovalta. Häiden alla unista tuttu valkoinen kani kuitenkin ilmestyy kuvioihin, ja pian Liisa löytää itsensä outojen hahmojen keskeltä vähintäänkin ihmeellisestä maailmasta.

Ihmemaa tuntuu olevan kaaoksessa, eikä aikuisen oloinen Liisa vaikuta lainkaan samalta pikkutyöltä, joka aikoinaan putosi kanin koloon. Siitä huolimatta Liisan kohtalo näyttää ennalta sanellulta myös tässä unenomaisessa paikassa. Löytääkö Liisa itsensä ja sitä myötä paikkansa maailmassa?

Kaikille tuttu lasten satu saa jatkoa **Tim Burtonin** ja tämän luottonäyttelijöiden, kuten **Johnny Deppin** ja **Helena Bonham Carterin**, käsittelyssä. Psykedeelinen maailma ja eriskummalliset hahmot ovat kuin luotuja Burtonin elokuvaa varten, joten alkuasetelmat ovat erittäin otolliset.

Myös kolmas ulottuvuus antaa herkullisen lähtökohdan Ihmemaan kuvaamiseen: elokuvan taikaa rajoittaa vain mielikuvitus, eikä sekään enää edes kahdessa ulottuvuudessa. Siksi tuntuukin siltä, että 3D:stä ei oteta irti aivan kaikkea mitä ehkä pystyttäisiin, ja hyvin pian unohtaa katsovansa elokuvaa oudot lasit päässä. Tai ehkä sittenkin 3D:tä on osattu käyttää juuri niin taidokkaasti, etteivät efektit kirjaimellisesti hypi silmille, ja elokuvan maailmaan uppoutuu entistä helpommin ja kokonaisvaltaisemmin.

Johnny Depp on tutun outo sekopää Hulluna Hatuntekijänä. Välillä vain tuntuu siltä kuin tämän olisi nähnyt joskus ennenkin. Valloittava Irvikissa sen sijaan leijuu suoraan katsojan sydämeen. Vaikuttavimman roolin vetää kuitenkin upea Helena Bonham Carter julmana ja sekopäisenä Herttakuningattarena, joka tuntuu nauttineen rekkalastillisen huonoja mielialalääkkeitä.

Kaiken kaikkiaan elokuva on mainio satu vaikkakin melko varma suoritus Tim Burtonin kaltaiselta visionääriltä. Jos herran aikasempi tuotanto on miellyttänyt, niin tuskin Liisa Ihmemaassakaan pettymystä tuottaa.

Sirppi ja vasara ne taivahalla loistaa

Teksti ja kuvat: Jussi Ekström

eli muutama sananen Laosista

Reppureissaaminen Kaakkois-Aasiassa kaukana Babylonin kahleista ja oravanpyörästä kuulostaa lähtökohtaisesti hyvältä, mutta entä jos matkaseurueeseen sisältyy kaksi paria valkoisia Lacosten kenkiä ja yksi kappale Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinööriilta ry:n fuksitoimikunnan puheenjohtajia? Onnetar on kuitenkin meille suosiollinen aluta asti ja lentokoneemme laskeutuu Bangkokiin asianmukaisesti kello 13.37, voisiko matka alkaa tätä paremmin?

Punaiset liput liehuvat lähes katalossa, olemme saapuneet yhteen maailman harvoista kommunistisista diktaatuureista, Laosin demokraattiseen kansantasavaltaan. Odotimme turistien määrän vähentyvän radikaalisti poistues-

samme Thaimaasta, mutta todellisuus olikin toinen. Reilu parikymmentä travelleria odottelee tullissa viisumejaan ja joukkoon on eksynyt jopa pari suomalaista tyttöä. Muiden jonotelijoiden päitä koristavat rastat ja päällä on luonnollisesti hammppuvaatteet, emme erotu valkoisine kenkinemme tässä joukossa eduksemme.

Laos elää suuressa murroksessa, turisti tekee tuloaan Thaimaan oppien mukaisesti ja reppureissaajien määrä onkin moninkertaistunut viimeisen parin vuoden aikana. Omatoimimatkailun yleistymisen lisäksi myös matkatoimistot ovat alkaneet puuhaata matkoja Laosiin. Siksi onkin lähes oikeutettua käyttää Laosin kohdalla kulunutta sananpartta go before it's too late!

Takamusta koetteleva jokilaivakyyti korpeen

Kun Facebook-statukset on saatu päivitetty trendikkäästi muotoon "is at Laos", voimme levollisin mielin jatkaa matkaa eteenpäin. Madventuresin pojat eivät aikanaan huolineet kahden vuorokauden jokilaivakyytiä Mekong-jokea pitkin Huay Xain ja Loang Prabangin välillä, sillä laivat kuhisivat travellereita. Me emme ole yhtä nirsoja vaan hyppäämme pitkän ja kapean jokilaivan kyytiin. Valitsemaamme veneeseen mahtuu mukaan myös toinen suomalainen seurue, mutta koska

seurueen jäsenillä on valitettavan puutteellinen tietämys tai jopa suoraan naurettavat käsitykset antimateriaasta (perustuivat pääosin erääseen kuuluisaan Dan Brownin kirjaan), katsomme parhaaksi pysytellä omassa elitistisessä yksinäisyydessämme.

Matkustajat vaihtuvat tuntien kuluessa, ihmisiä nousee kyytiin rantatörmäiltä ja toiset puolestaan raahaavat veneestä kantamuksi-

aan pieniin joenvarsikyliin, jotka ilmestyvät joen reunoille laskeutuvan läpitukenmattoman viidakon keskeltä. Emme saa GPS-satelliitteihin yhteyttä ja ihmettelemmekin kuinka joku voi asua näin eristyksissä.

Kymmenen tuntia jokilaivan moottorin pärinässä kovilla ja kapeilla puupenkeillä istuttuamme takamus on hellänä kuin TF:n vuosijuhlien jäljiltä. Saavumme vihdoinkin ja viimein illan hämärtyessä Pakbengiin, pieneen kyläpahaseen Mekongin varrella. Kaupunki toimii pysähdys- ja yöpymispaikkana jokilaivoille ja niiden matkustajille. Tiesin

” **takamus on hellänä kuin TF:n vuosijuhlien jäljiltä**

Paikallista yöelämää

olevani Kultaisen kolmion alueella, Kaakkois-Aasian huumekaupan keskuksesta, mutta en silti voinut ennalta aavistaa, että illan aikana lähes jokainen tapaamamme paikallinen yrittäisi kaupata meille kannabista ja oopiumia.

Huumausaineiden koko kirjo opiskelijabudjetilla

Vang Vieng on keskellä maaseutua sijaitseva pikkukylä, joka on viime vuosina kasvattanut räjähdysmäisesti suosiotaan länsimaalaisten reissaaajien juhlinta- ja chillailukohteena. Tämä ei ole lainkaan ihme, kaupungissa on aistittavissa kiireetön ja rento ilmapiiri, jota vain liian juopuneet britit toisinaan häiritsevät.

Lähes ilmaisia paikalliseen pontikkaan tehtyjä drinkkejä myydään ämpäreissä ja saatavilla on myös muiden huumausaineiden koko kirjo, ja vielä opiskelijalle suotuisaan hintaan. Ravintoloissa on miellyttävät makuupaikat ja televisioissa näytetään päivästä toiseen Frendejä. Kerrotaankin, että edellä mainittujen seikkojen takia moni reissaa- ja on jämähtänyt Vang Viengiin viettele-

mään seesteistä elämää moniksi kuukausiksi.

Kaupunki tunnetaan myös ohi virtaavalla joella järjestettävästä tubeilusta, jossa lillutaan alavirtaan traktorin sisäkumeilla samalla erinäisiä päihteitä nautiskellen ja toisinaan rannoilla oleviin baareihin poiketen. Varoituksen sana kuitenkin kaikille HC-travellereille, Vang Vieng on täynnä reppureissaajia, joten sen saattaa kokea iljettäväksi turistirsäksi.

Pääkaupungista takaisin paksuranteisten neitojen pariin

Pääkaupunki Vientianessa silmiin pistää väistämättä Ranskan kolonialismin vaikutus. Kaupungista löytyy miniatyyri-riemukaari, wannabe-Champs-Élysées ja runsain mitoin laadukkaita ranskalaisia leipomotuotteita. Kaakkois-Aasialle ominaiset Tuk-tukit päristelevät kaduilla siipikarjan lomassa, joskin niiden kuljettajat eivät poikkeuksellisesti ole erityisen tarmokkaita myyntipuheissaan. Vaimeat tuk-tuk tuhahtukset epämääräisen me-

” **paikalliseen pontikkaan tehtyjä drinkkejä**

nopelin takaosaan vi-
ritetyssä riippumatos-
sa loikoilevalta kuskilta
eivät vakuuta meitä
hyppäämään kyytiin.
Kuskin tarmokkaiden

TUK-TUK-soidinhuutojen puute saisi thaimaalaisen kollegansa tuhahtamaan halveksuvasti. Koska kyyti ei selvästikään meille kelpaa, yrittää kuski viimeisenä oljenkortenaan myydä meille vielä hasista ja oopiumia sopuhintaan (special price for you my friend).

Kommunistisesta diktatuurista poistuminen on aina varsin miellyttävä kokemus, toteaa eräs herrasmies junan lipuessa Mekongin yli Thaimaan puolelle. Ylväinä liehuvat punaliput jäävät taakse ja edessä siintää kapitalistinen Thaimaa, tämä iki-ihana aikuisten pullomeri. Hetken kuluttua seurueemme kaikki kuusi (6) munuaista kantajineen poistuvat asemalaiturilta kohti uusia seikkailuja, sekä epäilyttävän paksuranteisia ja suurella aataminomenalla varustettuja tyttöjä. Päässäni soi jo pahaenteisesti Kari ja Karvattomien Pannaas mennen Pattayalle.

Wappuna pilvessä?

Teksti ja kuva: Janne Askola

Maailmassa tapahtuvat onnettomuudet koskettavat teekkariakin, ainakin välillisesti. Miten islantilainen jäätikön alla sijaitseva tulivuori ja Wappu nivoutuvat yhteen?

Euroopan yllä leijaileva pölypilvi on pistänyt kaikki polvilleen. Päivittäin lehdistä saa lukea ihmisten kiivaasta halusta siirtyä paikasta A paikkaan B siirtymisessä kuitenkin onnistumatta. Tai jos onnistuvatkin, niin mitä ihmeellisimmin keinoin. Nykyajan kansainvälisyys ja ihmisten liikkuvuus ovatkin yhtäkkiä muuttuneet suureksi ongelmaksi. Tällä saattaa olla jopa kauaskantoiset vaikutukset taantumasta toipumassa olleeseen maailmantalouteen.

Missään ei kuitenkaan ole ollut puhetta vulkaanisen tuhkauikutuksesta ilmastomuutokseen. Lentoliikenteen määrä laski Euroopassa parhaimmillaan murto-osaan normaalista, eikä tulevista ilmajäätöksistä ja niiden mukanaan tuomasta tuhkausta ole tietoa. Tulivuoren syöksemät yhdisteet voivat estää auringon valon pääsyä maahan vuosien ajan ja näin jopa muuttaa ilmaston lämpenemisen ilmastoviihenemiseksi.

Itseäni huolettaa eniten tällä hetkellä Wapun kelit. Tämän islantilaisen tulivuoren niin päättäessä lämpötila voi pahimmillaan tippua kymmeniä asteita muutamissa päivyssä, jopa tunneissa. Tamboran purkauksessa näin kävi vuonna 1815, vaikkei näitä kahta purkausta voinekaan vertailla keskenään, mutta silti.

Jos sattuisikin käymään siten, että toukokuun ensimmäisen aamuna aurinko on piilossa tummien pilvien takana, niin matkaaminen Ullikselle ei vaikuta niin houkuttavaksi ajatukselta. Tämä ei kuitenkaan tule estämään heräämistä ja itsensä ylöskampeamista. Päivä lähtee käyntiin joka tapauksessa normaalia mukavammin, koska onhan Valpurin päivä.

Mikäli aurinko paistaa täydeltä terältä kyseisenä päivänä, kaikista tulivuorenpurkauksista huolimatta, saa silloin lopullisen kruununsa. Muistakaa kuitenkin tällöin ottaa mukaan aurinkorasva sekä hölvätä sillä kaikki paljaat ruumiinosat simaa nautiskellessa.

Päätoimittajan huomautus: Ulliksella on SIK-lounge, jossa Wapusta voi nauttia vaikka sataisi paskaa.

Autä ämpäri paikoilleen!

Päätoimittajan muisti alkaa heiketä, eikä hän enää tiedä, mikä kuva kuuluu mihinkin juttuun. Autä Annukkaa ja kerro, minkä jutun yhteyteen oheinen kuva mielestäsi kuuluu. Laita mukaan myös perustelut, jos jaksat, sillä ne saattavat pelastaa vastauksesi mukaan arpapeliin mahtavasta palkinnosta.

Vastaukset Sössön palauteboksiin osoitteeseen
<http://sik.ayy.fi/sosso/>

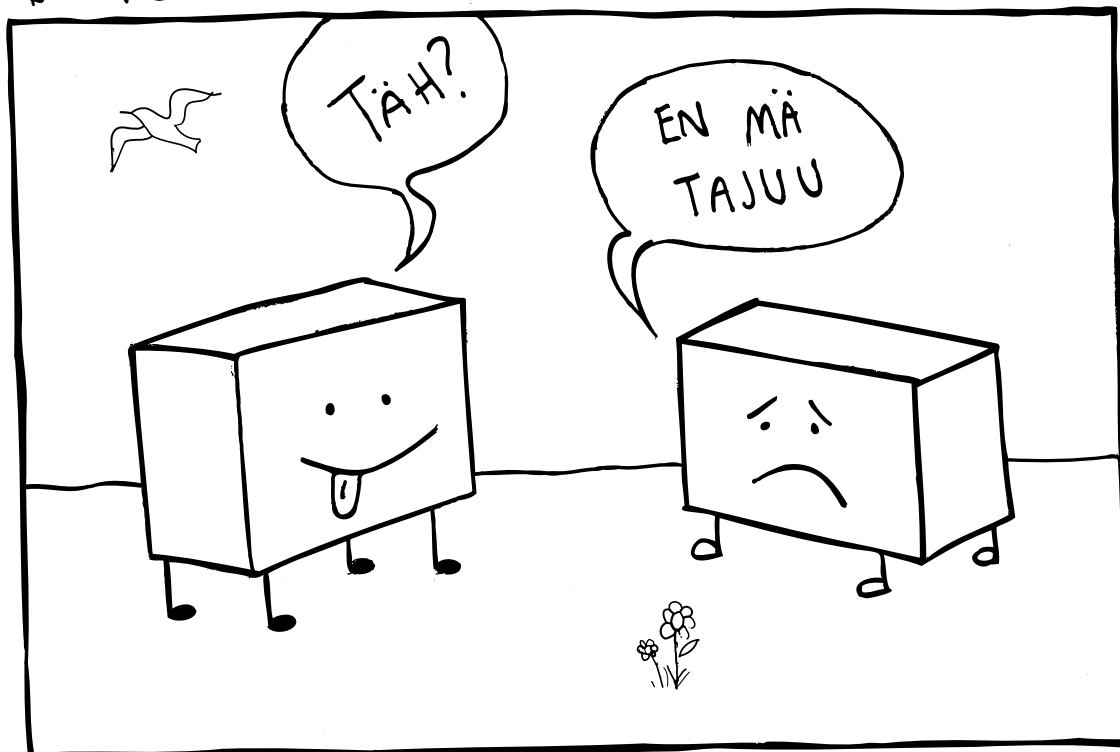
Laitathan mukaan sähköpostiosoitteesi tai ainakin unix-tunnuksesi, jotta löydämme sinut, jos tarvitsee.

Viime lehden äärettömän tiukan kisan on voittanut nimimerkki "Äiti". Mörkö löytyi sivulta 27 kurkkimassa sohvän nurkan takaa. Toimituksessa suoritettun arvonnän pääpalkintona oli kuo-

huviinipullo, joka luovutettiin voittajalle henkilökohtaisesti. Onnittelut kaikille osallistujille ja parempi onni ensi kerralla.

FRÖBELIN PALIKAT

Käsikirjoitus: Olli Pirttilä, Pirkka Palmumäki
Kuvitus: Kaisu Ölander

Shanghai-taulukot

3-3					3-3				
3-4					3-4				
4-4					4-4				
3-3-3					3-3-3				
3-3-4					3-3-4				
3-4-4					3-4-4				
4-4-4					4-4-4				

Math,ew?

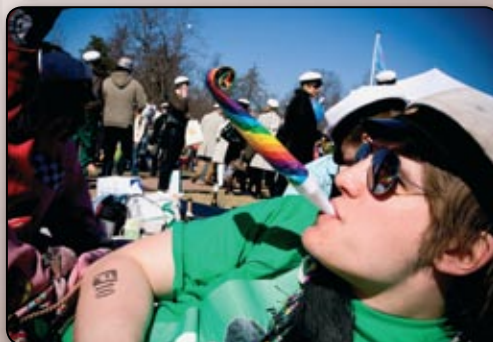
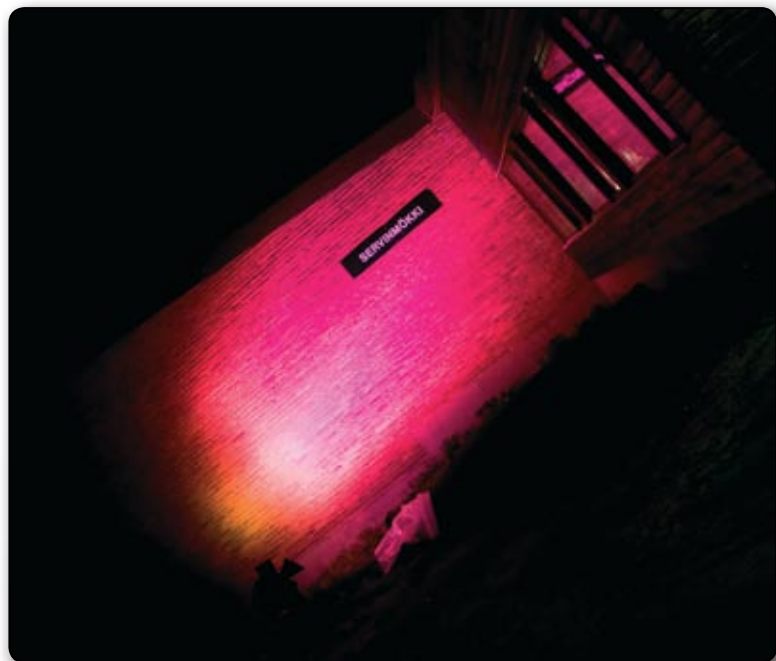
```
19:21 <zyntax> Oletus: Matthew || :t
19:22 <zyntax> => Mathew || :100
19:22 <zyntax> => Math,ew || !
19:22 <Koenoe> :D
19:22 <zyntax> => Math,ew! Q.E.D.
```

Milloin? Mitä? Missä?

to	29.4.2010	Fuksipeijaiset	Otaniemi
pe	30.4.2010	Fuksien Wappu-aamupala	Skuppila
pe	30.4.2010	Lakkien jako	Amfi
pe	30.4.2010	Dipolin Wappu	Dipoli
la	1.5.2010	Sillis	Ullis
ke	5.5.2010	Opintonurkka	H302
ke	5.5.2010	Valtuuston kokous	?
la	8.5.2010	Helsinki City Runi	Itäinen Satamakaupunki
ma	17.5.2010	Sössö 3/10 DL	

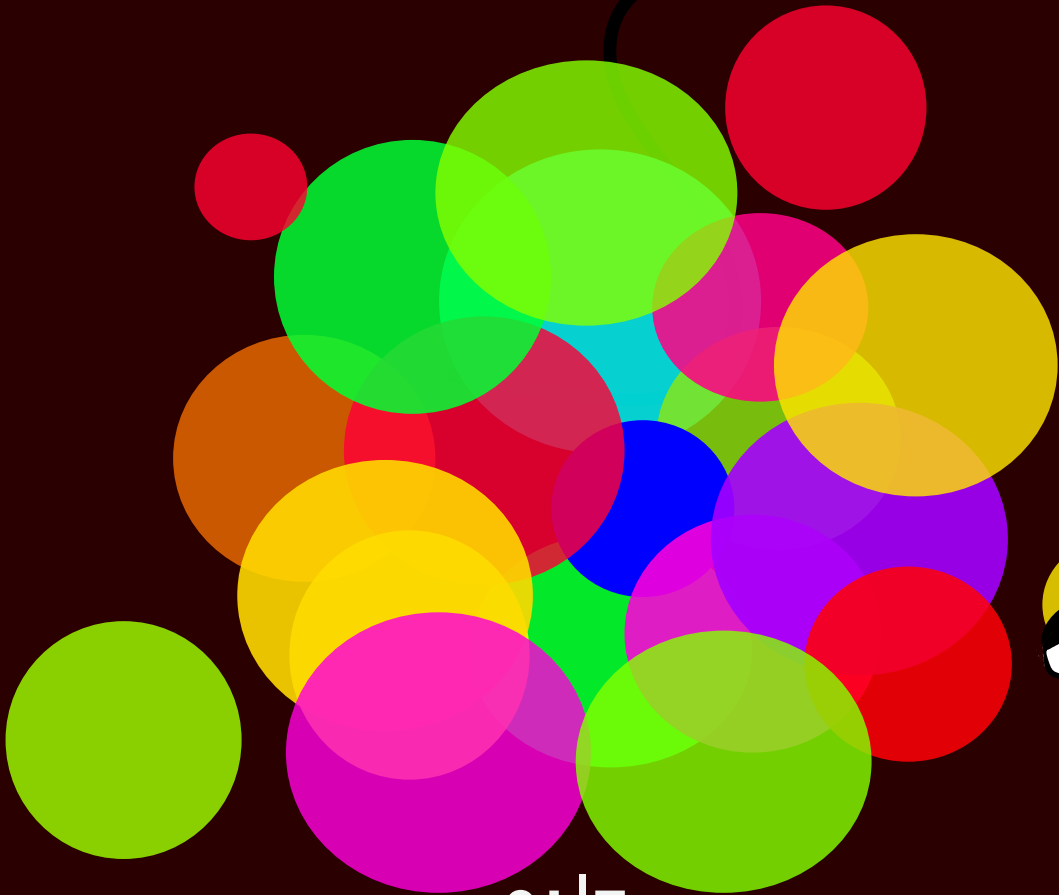
Katso ajankohtaisimmat tiedot osoitteesta <http://sik.ayy.fi/>

41. vuosikerta

Sössi

2/10

Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinööriä ry

